

DEVRİMCİ SENDİKA MUHALEFETİ

14 ARALIK 1979 10 TL

SAYI:5

MESS PATRONLARI İŞÇİLERE SALDIRI HAZIRLIĞINDA

"Basına sızdırılmayan" toplantı

- Toplantıda neler konuşuldu?
- İşçi aleyhine hangi plânlar kurdular?

BİRLİĞİMİZ SİLAHIMIZDIR

Tek başına bir işçi köleden farksızdır

Birleşmiş işçi kitlesi büyük bir güçtür

SENDİKAL HAKLARA YENİ BİR SALDIRI

YARGITAYIN İŞÇİ DÜŞMANI KARARLARINDAN BİR YENİSİ:

Haklı bile olsanız direnmek suçtur

İşçiler üzerinde ordu ve polis terörü artıyor

SİLAHIMIZDIR

Kapitalistler her zaman işçiler üzerinde kurdukları egemenliği, baskıyı, işçileri bölerek devam ettirirler. Onlar bunu nasıl yapar. Öncelikle işçilere kapitalistlere itaat etme düşüncesini kabul ettirmeye çalışır. Ben olmasam hepiniz açlıktan ölürsünüz der işçilere. İşçilere her zaman kendi çıkarlarına göre hareket etmeyi, kendileri gibi açlık ve yokluk içindeki kardeşlerine de yüzçevirmeyi öğretir. Kapitalistlerin bu yolla yapmak istediği şey şudur: İşçilerin kendi güçleriyle hiçbirşey yapamayacağı, işçilere bir hiç olduğu fikrini yerleştirmek, işçileri sınırsız bir boyun eğme, sömürü ve ezilmenin, aşağılanmanın kendi kaderi olduğuna onu inandırmak.

Kapitalistler her fırsattan yararlanarak işçilere kendi birliğinin işe yaramaz boş birşey olduğu fikrini aşılamakla yetinmez. Bunun yanısıra işçiler arasında bazı kişileri bir iki kırıntı fazla koklatarak satın alır. Satın aldığı bu kişiler vasıtasıyla işçilerin ne düşündüğü, ne yapmak istediği hakkında bilgi alır.

İçinde yaşadığımız toplum bir yanda işçilerin sırtından sağladıkları zenginliklere, değerlere el koyarak yaşayan, makinaların, hammaddelerin zenginliklerin sahibi kapitalist sınıf ile; diğer yanda işgüçlerinden başka satacak hiçbir şeyi olmayan işçi sınıfı şeklinde bölünmüştür. İşçiler tek başına güçsüzdür. Tek başına kaldıkça kapitalistlerin saldırılarına karşı koyacak gücü kendinde bulamaz. Ama birleşmiş bir işçi kitlesi, işte bu çok önemli yenilmez bir güç teşkil eder. İşçiler kapitalizmin acımasız baskı ve sömürü koşullarını değiştirmek istedikleri zaman bu gerçeği görüp, kavrarlar.

Kapitalistlerin bilinçli çabalarının yanısıra, kapitalist toplumun kendisi de işçileri böler, işçiler arasında rekabet yaratır. Bu nasıl mümkün olur? Kapitalizm sayıları zaman zaman milyonları aşan yedek bir sanayi ordusu, bir işsizler kitlesi yaratır. Kapitalizm toplumun refahına göre örgütlenmiş bir üretim biçimi değildir; o, hep bir avuç asalağın doymak bilmez kâr hırsına göre işler. İşte bu nedenle toplumun bir kısmı sefalet ve açlık içinde çalışma, işgücünü satma durumunda iken, diğer bir kısmı da işsizler ordusu halinde, açlığın pençesindedir. İş bulmak aslanın ağzındadır. Ve binlerce onbinlerce işsizin olduğu bir ülkede çalışabilmek için işçi düşük ücreti, sömürüyü kabullenmekle karşı karşıya kalır. Kapitalist her zaman düşük ücretle kendisine çalışabilecek işçi bulur. Bunun için servetinden yiyerek bekleyebilir. Peki ya işçi. O, kapitalist gibi bekleyemez. Çünkü beklerse açlıktan ölmekle karşı karşıyadır. Ailesini beslemek zorundadır.

İşçi kapitalistin kendine dayattığı düşük ücreti bu yüzden çoğu kez kabul etmek zorunda kalır. Kapitalist işçi ve işsiz kalmış işçi kitleleri arasında rekabeti kızıştırarak bir birey olarak işçiyi kendi kendisiyle, sınıfıyla rekabete zorlar.

İşçiler ancak bu umutsuz ve boş çabayı, işçi sınıfını zayıf düşüren, kemiren rekabetin üstesinden gelmeyi başarabildikleri ölçüde bir güçtür. Başaramazlarsa bir köle, modern bir köledirler. Alınıp satılmayan, sözde emeğini satmakta özgür bir köle!

Bir yandan kapitalizmin kendisi, diğer yandan kapitalistlerin bilinçli çabaları sonucu işçi sınıfı bölünür, zayıf düşer. Ne var ki bütün bu koşullara karşılık işçiler tek başlarına hiçbirşey yapamayacaklarını acı deneyleriyle kavrarlar. Bir Alman şairi şiirinde şöyle diyordu; "Kurtulmak yok tek başına zincirden ve yumruktan, ya hep beraber ya hiçbirimiz".

İşçiler birliğin ne değerli bir güç olduğunu bilirler. Ya da mücadele bunu öğretir. Bazen de birlik çok iyi ama bu çok güç düşüncesi işçilere yerleşir. Bu düşünceyi işçiler arasına özellikle de burjuva sendikalar sokar. Sınıf sendikaları işçiler arasında varolan rekabeti bir ölçüde ortadan kaldırmayı başarabilirler. Ve işçileri tek bir hedefe, zincirden ve yumruktan birlikte kurtulmak için mücadeleye çeker. Ve bu işçilerin kendi güçlerinin ne muazzam bir güç olduğunu görmelerini sağlar. Fakat burjuva sendikaların yaptığı bunun tam zıddıdır.

Bir örnek verelim, Yakın bir zaman önce Bursa'da Maysan işçileri lokavta karşı direnişe geçtiler. Her türlü baskıya karşı direndiler, birliklerini korudular. Revizyonist Maden-İş patronları tabii her zamanki gibi işçileri yüzüstü bırakmakla kalmadılar. Kendilerini temize çıkarmak için gerici bir safsata ortaya attılar; Biz 40 bin metal işçisinin sorunlarıyla ilgileniyoruz. Bir Maysan'ı feda etmişsek bundan ne çıkar dediler. İhanetlerini bu sözlerle güya haklı çıkaracaktı Maden-İş patronları. Bu sözler sadece Maysan işçilerinin direnişine Maden-İş'in yaptığı grev kırıcılığını göstermekle kalmıyor. Sendika patronları Maysan işçileriyle diğer metal işçilerinin çıkarlarının birbiriyle uyuşmadığı yalanını ortaya atıyorlar. İşçilerin çıkarlarının bazen birbiriyle çelişeceğini söylüyor, işçiler arasında birliği değil, rekabet yaratıyorlar. Daha doğrusu amaçları budur; işçileri bölüp zayıf düşürmek.

Geçmişte MESS'e karşı direnişte de işçilerin gücünü bölerek tek tek fabrikalarda grev yapmalarının nedeni de buydu. Güya bu yolla MESS patronları ürküp geri adım atacaklarmış! Halbuki kapitalistleri korkutan işçilerin birleşmiş gücüdür. Kapitalistlerin en başta gelen yardımcısı burjuva sendikalar da işçileri bölüp zayıf düşürerek işçilerin gücünü, birliğini zayıflatır, onu içten kemirirler.

Bir fabrikada lokavt mı yapıldı, patron yüzlerce işçiyi sokağa mı döktü? Burjuva sendikalar hemen koşup, bunun bizim fabrika ile bir ilgisi yok, biz işimize devam edelim derler. Ama işçileri ezen aynı koşullardır. Yarın bu, bugün şu fabrikadaki lokavt bütün bir işçi sınıfını tehdit eder. Hepsine açlığın, sefaletin yolunu işaret eder.

O halde ne yapılmalıdır? Şairin dediği gibi, her işçi yumruktan ve zincirden tek başına kurtulamayacağını iyice anlamalıdır. Ama sadece bunu bilmek yetmemektedir. Birlik için, birleşmek için çaba sarfetmek gerekir. İşçi sınıfına birlik gereklidir. Ve birlik olmak için de birleşebilmek için de mücadele gerekir. İşçileri zayıf düşüren, işçiler arasında rekabeti körükleyen herşeye karşı mücadele edilmelidir ki birlik gerçekleşebilsin. Yani hep birleşmenin gerekliğinden bahsederek, kolları kavuşturup oturmakla birlik gerçekleşmez. Bir işçiye yapılmış her haksızlık diğer işçilere de yapılmış bir tehdittir. Patron bir işçiyi cezalandırırken diğerlerine, işte boyun eğmeyenin cezası budur demek ister. İşçilerin kaybedecekleri ne mal ne mülk, ne mevkisi vardır. İşçi sınıfının arasında hiçbir çıkar farklılığı, hiçbir menfaat ayrılığı yoktur. O halde işçiler birleşmelidir. Birliğin ne muazzam bir güç olduğunu mücadele her seferinde öğretmiştir öğretmektedir. Ya birleşmiş güçlü ve başı dik bir işçi kitlesi; ya ezilmeye mahkum, sessiz köleler. İkisinden biri. İşçi sınıfının kendi birliği her şeyden değerlidir. Onu sağlamak ve birlik için mücadele etmek gerekir.

"KURTULMAK YOK TEK BAŞINA, ZİNCİRDEN VE YUMRUKTAN, YA HEP BERABER YA HİÇ BİRİMİZ"

Tek başına bir işçi köleden farksızdır
Birleşmiş işçi kitlesi büyük bir güçtür

İŞTEN ATILMALARA KARŞI DİRENELİM!

☆ Kapitalistlerin doymak bilmez kâr hırsı nedeniyle binlerce işçi sokağa atılıyor. Kapitalist patronlar içine düştükleri buhrandan kasalarını tıka basa doldurarak çıkmak istiyor. Bunun için de en sık başvurdukları yol ise işçi çıkarmaktır. Özelikle, içinde bulunduğumuz toplu iş sözleşmesi döneminde toplu işten çıkarmalar, fabrika kapatmalar v.b. uygulamalar akıl almaz boyutlara ulaşıyor. İşte son 15 gün içindeki işten çıkarmalara bir kaç örnek.

☆ Kapitalist patronlar için tatlı bir kâr kaynağı olan mevsimlik işçiler içinde bulunduğumuz günlerde sokağa atılmaya başlandı. Hiçbir iş güvencesi olmayan bu işçiler yılın 5 ayı gibi uzun bir süre işsiz kalırlar. Bu, kapitalist patronlar için çok elverişli bir durumdur.

Geçici işçi çıkarmaların ilk uygulamaları Karayollarında başladı. 9. Bölgede 1500, 1.Bölgede de 900 işçinin işine son verildi. Ve daha 8000 işçinin çıkarılma hazırlıkları yapılıyor. Bu uygulamalar yakında TEK, DSİ, Tekel ve DDY de başlanacaktır.

☆ Sivas Selçuk Tuğla fabrikasında çalışan 68 işçiden 25'i işten çıkarıldı. Mevsimlik işçi çalıştıran kapitalist patron önümüzdeki haftalarda da 8 işçi dışındaki 35 işçiyi de işten çıkaracağını bildirdi. Bu durum karşısında yasalardan medet ummaktan başka bir şey yapmayan sendika patronları ise sadece yakınmakta ve işçilere bu durum karşısında boyun eğmelerini öğütlemektedirler.

☆ Tunceli YSE de mevsimlik işçi olarak çalışan 48 işçinin işine son verildi. Sezon sonuna kadar bile çalıştırılmayan geçici işçilerin hiçbir güvencesi yoktur. Onlar açlık ve sefaletle karşı karşıyadırlar.

☆ Toplu iş sözleşmesi görüşmeleri başlayan Gislaved lastik fabrikasında, patron hammadde yokluğu bahanesiyle fabrikayı kapatarak 400 işçiyi sokağa attı. Revizyonist Lastik-İş patronları ise işçilere verilene razı olunmasını öğütleyerek, onlara patron karşısında boyun eğmelerini vaaz ettiler.

☆ Fiskobirlikte 140 işçinin iş akidleri hiçbir gerekçe gösterilmeden feshedildi. Siyasi nedenlerle yapılan bu işçi kıyımı karşısında Fiskobirlik işçileri arkadaşlarının tekrar işe alınmaları için direnişe geçeceklerini açıkladılar.

☆ İzmir'de hiçbir gerekçe göstermeden işyerini kapayan Öztürk Deri fabrikası patronu 50 işçiyi sokağa attı. Ancak işçiler bu uygulama karşısında sessiz kalmayarak direnişe geçtiler.

☆ Tüm kapitalist patronların öne sürdüğü uydurma gerekçeleri (Hammadde yokluğu, üretim düşüklüğü vb.) öne süren Bursa'daki Halıfleks fabrikası patronu 137 işçiyi işten atıyor.

☆ İzmir Bornovadaki Eltaş, işyerinde işçilerin toplu iş sözleşmesi talep etmesi nedeniyle tüm işçilerin işine son verildi.

☆ İstanbul Büyük Çekmecedeki Akçimento fabrikasında 200 işçinin işten çıkarılmak istenmesi üzerine yaklaşık 1000 işçi direnişe geçti. Ancak Keramik-İş patronları DİSK Genel Merkezinden gelen karar üzerine direnişi kırdılar. Akçimento işçileri kapitalistlerin uşaklığını üstlenen revizyonist sendika patronlarının ihanetlerini, onların gerçek yüzlerini bir kez daha gördüler.

Bu örneklerden de görüleceği gibi tüm işçi sınıfını hedef alan bu saldırılar karşısında sessiz kalınamaz. Kapitalist patronlarla sendika patronlarının el ele vererek işçi sınıfına karşı giriştikleri bu kıyıma karşı sonuna kadar direnmekten başka yol yok. Bu durum karşısında sessiz kalmak demek kapitalistlerin daha cesaretlenmesi daha azgınlaşması demektir.

"Sermayedarlara karşı birliğimiz kuvvetimizdir."

Otosan'da işten atmalar devam ediyor

Geçen Ağustos'ta FRP bölümünden 550'ye yakın işçinin atıldığı Otosan fabrikasında 3 Aralık günü 265 işçi daha atıldı. Patron yine bahane olarak "mal yokluğu - nu" ileri sürmektedir. Kapitalist patron yayınladığı bir "tamim" ile (29-11-1979 günü) üzülerek 265 işçiyi işten atacağını bildirdi. Ancak işçilerden gelecek tepkiyi önlemek için, Kasım ve Aralık aylıkları ile (Aralık ayında çalışılmadığı halde) Aralık ayı ikramiyesinden işçilere düşen miktarı vereceğini açıkladı. 30 Kasım günü devrimci işçilerin önderliğinde 265 mukaveleli işçi bakımhanenin önünde toplandılar. Toplanan işçilere bir konuşma yapan devrimci DSM'li bir işçi arkadaş; patronun mukavele ile işçi alarak daha düşük ücretle daha fazla üretim yaptırarak kârını artırdığını belirtti. İşten atmalara karşı işçilerin tek silahının direnmek olduğunu söyledi. Ve 265 işçinin işten atılması karşısında, mukaveleli ve kadrolu işçiler olarak tüm işçilerin kapitalist patronun işten atmalarına karşı direnmesi çağrısını yaptı. Ve daha sonra işçiler işi bıraktılar. Bunun üzerine her zaman, her fırsatta işçi düşmanı yüzünü gizlemeyen Cevher-İş sendika patronları saat 16^{00}'ya doğru fabrikaya gelebildiler. Geldikleri gibi patronla anlaştıklarını ve kimsenin işten atılmayacağını söylediler ve şerefleri üzerine söz verdiler. Ancak işçiler Cevher-İş'in sendika patronlarının bu "şeref sözünün" aslında yeni bir şerefsizlik olduğunu anladılar.

3 Aralık sabahı fabrikaya giren işçilerden mukaveleli olan 265'i yine bakım atölyesi önünde toplanarak durumlarını tartışmaya başladılar. Kadrolu işçilerin henüz bu mücadeleye çekilememesinden ötürü, tüm fabrikayı kapsayan bir direniş gerçekleştirilmedi. Toplanan işçiler müdür ile konuşarak taleplerini bildirdiler. Talepler şunlardı:

-Hiçbir işçi işten atılmayacak.

-Kıdem tazminatları ödenecek.

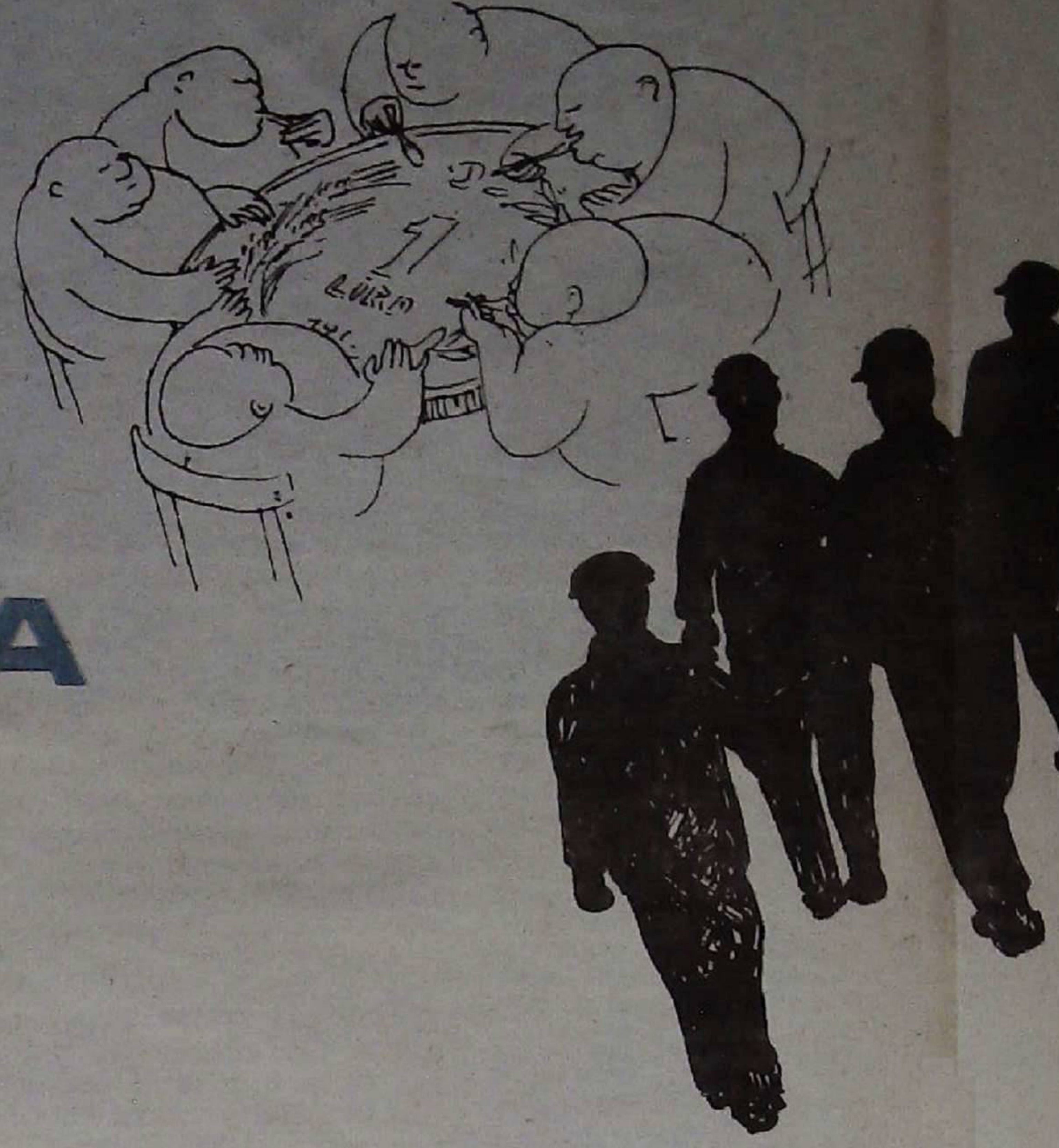
-Sendikaya kesilen 4080 TL geri verilecek.

-265 işçi kadrolu olacak.

-Tüm Otosan işçileri üzerindeki idare ve müdürlerin baskılarına son verilecek.

Müdür gidip genel müdür ile konuşacağını söyleyerek işçilerin yanından kaçtı. Bu arada fabrikaya polis getirildi. Daha sonra Cevher-İş' in baş temsilcisi, bu direnmenin kanunsuz olduğunu, eğer patron isterse para bile vermeden işçileri işten atacağını söyledi ve bir mukaveleli işçiyi konuşturarak paralarını alıp işten çıkmalarının en akıllı yol olduğunu söylettirdi. Özellikle kadrolu işçilerin bu direnişe katılmaması mukaveleli işçilerde kendilerine olan güveni sarstı. Bu nedenle 3 Aralık günü işçilerden çoğu Kasım-Aralık aylıkları Aralık ayı ikramiyesi ile sendika aidatları yerine 5000 TL. alarak işten ayrıldılar. Geri kalan işçiler de 4 Aralık günü fabrikaya alınmadılar ve paraları verilerek işten atıldılar. Ancak bu durum kadrolu işçilerin de meseleyle ilgilenmelerine yol açtı. Onlar sendika patronlarının bu işten atmaları durduracağını sanıyor, işçilerle işverenin uzlaşacağını bekliyorlardı.

MESS PATRONLARI İŞÇİLERE SALDIRI HAZIRLIĞINDA

HALKIN YOLU Gazetesinin 8 Kasım tarihli 91. sayısında, MESS patronlarının 12 Kasım'da yaptıkları "basına sızdırılmayan" toplantılarını açıklayan bir yazı çıktı. MESS patronlarının işçi düşmanı planlarını, metal işçilerini ezmek için aldıkları kararları açıklayan sözkonusu yazıyı okurlarımızı doğrudan ilgilendirmesi nedeniyle aynen yayınlıyoruz.

12 Kasım günü, İstanbul Sanayi Odası'nın Odakule binasında , MESS patronlarının "basına sızdırılmayan" bir toplantısı yapıldı. Toplantıda bir araya gelen 108 kapitalist, metal işkolunda başlayan sözleşmelerde izleyecekleri politikayı, ve metal işçilerine karşı alacakları mücadeleyi bastırma tedbirlerini görüştüler ve kararlar aldılar. Kısacası bu toplantı metal işçileri üzerindeki sömürünün, ve baskı ve şiddetin daha fazla nasıl artırılabileceği, bunun için hangi araçların kullanılması gerektiğinin tespiti için yapılmıştı. Kapitalist patronlar toplantı boyunca içlerini döktüler işçi düşmanı bütün özlemlerini dile getirdiler.

MESS patronları revizyonist Maden-İş patronlarının işçi düşmanı niteliğine güvenerek işçileri ezmeye hazırlanıyor

Revizyonist Maden-İş patronlarının toplusözleşme taslağı üzerine tartışan kapitalistler bu sözleşme taslağının reddedilmesini ve görüşmelere MESS'in hazırlayacağı bir taslakla katılmayı kararlaştırdılar. MESS'in tekelci patronları, revizyonist Maden-İş yöneticilerinin metal işçilerinin ekonomik durumunda ciddi bir düzelme sağlamayı amaçlamayan, onları ekonomik bakımdan koruyabilmekten çok uzak olan taslağını bile kabule yanaşmayarak, işçilere dayatabildikleri en düşük, en aşağı şartları kabul ettirebilme çabasını ortaya koydular.

Geçtiğimiz birkaç yıl boyunca , işçilerin sırtından elde ettikleri aşırı kârlar, muazzam boyutlara ulaşan bu kapitalistler sürüsü yaptıkları konuşmalarda hallerinden yakındılar, durumlarının çok kötü (!) olduğunu, bu yüzden işçilere birşey veremeyeceklerini söylediler. Açık ki, kapitalist patronlar için sömürünün, artan kârların sınırı yoktur. Daha fazla, en fazla kâr onların başlıca düsturu budur ve kârlarını artırabilmek için işçileri en aşağı koşullarda yaşamaya itmekte tereddüt etmezler. Sermayenin bu yoksullaştırma eğilimine ancak mücadeleyle, birlikle, örgütlü bir şekilde karşı durulabilir, set çekilebilir. MESS patronları bugün en aşağı koşulları dayatırken revizyonist Maden-İş'i, onun işçi düşmanı niteliğine güveniyorlar .

Nitekim onlar, daha önce 14 Ağustos'ta aynı yerde yaptıkları toplantıda bu durumu değerlendirmişlerdir. Türklerlerin greve, mücadeleye niyetli olmadıklarını ortaya koymuşlardı. Maden-İş'in DİSK'le ilişkilerini de gözönüne alan MESS patronları, Maden-İş'in DİSK'ten uzaklaştırılma süresinin yakında biteceğini, DİSK'e yeniden döndüğünde iyi bir durumda olmak istediğini bu yüzden uzun süreli bir greve yanaşmamayacağını belirtiyorlardı. Maden-İş'in revizyonist yöneticilerinin öte yandan da sabırsızlanan ve mücadele etmek isteyen işçilere karşı bir şeyler yapıyor gözükmeye çalışacağını ifade ediyorlardı.

Durumu böylece değerlendiren patronlar, uyuşmazlık durumunda Maden–İş'in belki bir kaç fabrikada greve gideceğini, bu durumda grev uygulanan fabrikalarda değil ama sözleşme imzalama durumuna gelinen diğer fabrikalarda lokavt uygulamayı, böylece işçileri yılgınlığı sürükleyip , grevin uygulandığı işyeri için bir baskı sağlamayı, işçileri bölmeyi planlıyorlar.

MESS patronlarının korkusu: Sendika patronlarının denetimi dışında gelişebilecek hareketler

İşte kapitalist patronların işçilerin sınıf sendikasında, devrimci bir sendikada birleşmemiş olmalarından yararlanma planları bunlar. Ancak buna rağmen MESS patronları kendilerini yeterince rahat hissedemiyorlar . MESS patronları korkuyorlar, revizyonist sendika yöneticileri değil, metal işçileridir onları korkutan. Kapitalist patronlar özellikle sendika patronlarının denetimi dışında gelişebilecek olan eylemlerden, işçilerin mücadelesini kendi ellerine almasından korkuyorlar. Ve toplantı boyunca bu açıkça ifade edildi.

Kapitalist patronlar "yasadışı" direnişlerin tehlikesinden sözederek , herhangi bir direniş, grev, işi yavaşlatma gibi "kanunsuz" eylem sırasında en sert önlemin alınmasını ısrarla vurguladılar. Bu konuda TİSK'in patronlara yolgöstermek için yayınladığı "Yasadışı Davranışlarda İşverenlerce İzlenecek Yol" adlı bir kitapçık dağıtıldı. MESS başkanı Turgut Özal'da patronlara sonuna kadar direnmeyi, lokavt ve diğer baskı araçlarından alabildiğince yararlanmayı tavsiye etti, kapitalistlerin patronlar karşısında tek yumruk olması gerektiğini söyledi.

MESS patronları işçi düşmanı özlemlerini dile getiriliyor

Konuşan diğer kapitalistler de metal işçilerinden duydukları korkuyu ve onları her türlü araçla bastırabilme özlemlerini ifade ettiler. Sendikalarla mücadelenin kendisi için bir kan davası haline geldiğini, MESS' in de bu mücadeleye böyle bakması gerektiğini söyleyen Kayseri'li faşist bir patron diğer kapitalistlerce uzun uzun alkışlandı. MESS'in eski başkanlarından Şükrü Er de, işçilere karşı insaflı olmamak gerektiğini, çünkü işçilerin kendilerini (yani kapitalistleri), memleketin ekonomisini düşünmediğini, onu batırmaya yöneldiğini söyleyerek "kükremeliyiz arkadaşlar" dedi. Kapitalistler yelesi düşmüş bu aslanı da uzun süre alkışladılar.

Çeşitli eylemlere ve olası bir greve şimdiden hazırlıklı olmak gerektiğini; hammadde, önemli malzeme ve mamullerin fabrika dışında depolanması için acil tedbir alınması gerektiği de MESS patronlarınca belirtildi.

MESS patronlarının aldığı diğer işçi düşmanı kararlar

Bu arada MESS patronları çeşitli kararlar da aldılar. Karşıdevrimci, işçi düşmanı planlarını kabul ettirebilmek için geniş bir kampanya yürütmenin zorunluluğunu düşünen kapitalistler, kamuoyu ve işçilerin etki altında tutulması gerektiğini belirterek gazetelere yazılar göndermeyi, radyo ve T.V.'den yararlanmayı kararlaştırdılar. İşçileri etkilemek için MESS gazetesinden de yararlanmak gerektiğini söyleyen patronlar, her işçinin evine parası patronlar tarafından ödenmek üzere MESS gazetelerinin gönderilmesi kararı aldılar. Böylece onlar işçileri etkileyebilmeyi, çeşitli demagojilerine, iflas ettikleri yalanlarına inandırarak mücadeleden vazgeçirebilmeyi umuyorlar.

MESS, kapitalist patronların işçilere karşı birliğini güçlendirmeye çalışıyor

Kapitalist patronların üzerinde önemle durdukları diğer bir konu da aralarındaki birliğin güçlendirilmesi , metal işçilerinin karşısına güçlerini birleştirerek ve örgütlenmelerini sağlamlaştırarak çıkma arzularıydı. Onlar böylece metal işçilerini dize getirmeyi, grup sözleşmelerini de kullanarak istedikleri şartları kabul ettirebilmeyi planlıyorlar. MESS üyesi olmayan kapitalistlerin işçiler tarafından ezileceğini söyleyen MESS yöneticileri , MESS'ten ayrı hareket eden yani MESS'in kabul etmediği zamları, sosyal yardımları kabul eden patronlara ateş püskürdüler. MESS kararlarına uymayan MESS üyelerinin teşhir edilmesi, cezalandırılması ve ihraç edilmesi kararlaştırıldı. Bu teşhir ve cezalandırma MESS üyesi olmayan patronlar içinde öngürüldü. Öngörülen cezalar içinde kredi, hammadde, yardımcı madde, işletme malzemesi kaynaklarının kapatılması, engellenmesi , rekabet şartlarının ağırlaştırılması, kamuoyunda "işçilere fazla ücret vererek enflasyona neden oldukları!" şeklindeki bilinen demogojiyle teşhir etmek ve efendilerine (emperyalist efendilerine) şikayet etmek gibi cezalar var.

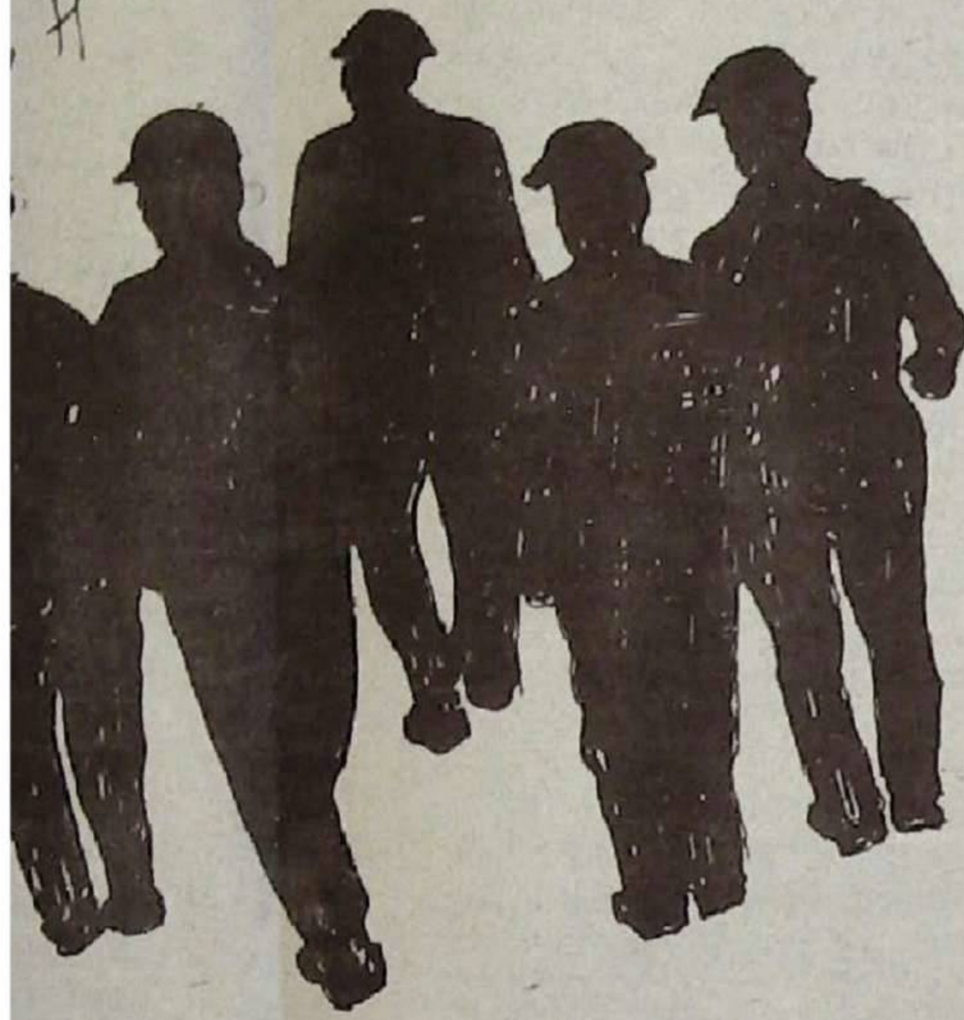
ｓ

en kapi-
in etki
belirte -
neyi, rad-
kararlaş
in MEŞS
gerekti -
işçinin e
dan öden-
in gönde
e onlar
tli dema-
nlarına i-
geçirebil -

arın

rmeye

üzerinde
konu da
irilmesi ,
güçlerini
rini sağ-
ydı. Onlar
getirme-
ullanarak
rebilme -
olmayan
lan ezile-
ticileri ,
yani
nları, sos
patronlara
rlarına uy
şhir e-
hraç e-
şhir ve ce
ayan pat-
ngörülen
dde, yar-
mesi kay
lenmesi ,
lması, ka-
ret vere -
ları!" şek
teşhir et-
alist e-
ibi ceza -

MESS patronlarının kustuğu zehirler

Görevi işçi düşmanı zehirler kusmak olan MESS patronlarının gazetesinin 7 Kasım tarihli sayısında bazı karikatürler yayınlandı. Karikatürlerin altındaki yazılarda en adi yalanlar peş peşe sıralanıyor.

Bir karikatür altlığında işçi temsilcilerinden işçilerin çıkarlarına göre değil, kendi hakimiyetlerinin aracı olan yasalara göre davranması isteniyor.

Bir diğerinde şöyle diyor: "Çalışma barışı için elele olalım. İşyeri hepimiz için kutsaldır. Çalışalım daha fazla üretelim. Üretim artışı daha fazla refah demektir. Elbirliği ile ekonomimizi güçlendirelim".

Anlaşılan MESS patronlarının yağlı kârları onların iştahlarını daha da kabartmış. İşçilerden daha fazla çalışmalarını, şiş göbek patronların servetlerine yeni servetler katmalarını istiyorlar. MESS patronları sanki metal işçileriyle çıkarları ortakmış havasını vermeye özen gösteriyorlar. İşçilerden ellerini kendilerine uzatmalarını istiyorlar. MESS'in göbekli patronları boşuna çaba harcamasın. Metal işçileri onların kendi sırtlarından semiren yağlı domuzlar olduklarını iyi biliyorlar.

Yattıkları yerden, işçilerin emekleriyle yarattığı değerleri gaspederek zenginleşen bu asalak takımının gizlemeye çalıştığı nedir? Kapitalistlerin çıkarlarıyla işçilerin çıkarları birbirine tamamen karşıdır. Kapitalistlerin cepleri her gün daha fazla şişiyor. Onlar refah içinde yüzüyorlar, "altın yıl"larını yaşıyorlar. Oysa işçileri daha da yoksullaşmaktadırlar.

Yalnızca bu olgu bile bu gerçeği kanıtlamıyor mu?

Metal işçilerinin yaşadığı tecrübelerinde gösterdiği gibi; işçiler kapitalist patronlara karşı mücadele etmeden en ufak bir refah kırıntısı bile elde edemezler.

Bir başka karikatür altlığı da şöyle: "Bir olaya katılmadan önce verilen talimatı iyice okuyunuz. Sizi alet etmek isteyebilirler." "İdeolojik ve politik çıkarlar peşinde sizi istismar etmek isteyenlere dikkat ediniz. Alınterinizi aileniz için değerlendiriniz."

MESS patronları ne kadar da iyi yürekliler. İşçilerin kaderleriyle yürekten ilgileniyorlar. İşçileri tehlikelere karşı uyarıyorlar!

Bu çabalar boşuna değil. Onlar işçi sınıfının kapitalist patronlara karşı mücadeleye atılmasından, bilinçlenmesinden korkuyorlar. Bunun içinde işçilerin saflarında arkadaşlarına, devrimci işçi önderlerine karşı şüphe yaymaya, kuşku tohumları serpmeye çalışıyorlar. Bunlar iki yüzlüce, adi çabalardır. MESS patronları kustuğu zehirlerle işçi sınıfını yolundan döndürebileceklerini sanıyorlar.

Onlar 14 Ağustos toplantısında da güçlerini artırmalarının önemi üzerinde durmuşlar, süren grevler ve olası grevler için patronların MESS'e karşı ödedikleri aidatı iki misline çıkarmayı önermişler ve bu öneri patronlar tarafından kabul edilmişti. (MESS tüzüğüne göre aidatlar 5 misline kadar yükseltilebiliyor.)

Toplantının da ortaya koyduğu gibi, kapitalist patronlar, burjuvazi işçi sınıfını her yönden çembere almaya onu dilsizleştirmeye, her türlü aracı kullanarak mücadeleyi bastırmaya, işçi sınıfını teslim almaya, onu ezmeye çalışıyorlar.

"Kükremeye" çalışan bu aslanlar yakında kuyruğu kopmuş danalar gibi böğürmeye başlayacaklardır. Çünkü metal işçileri revizyonist sendika patronlarına rağmen mücadele etmeye isteklidir. MESS patronlarının korkusu da budur.

YARGITAYIN İŞÇİ DÜŞMANI KARARLARINDAN BİR YENİSİ

En yüksek mahkemelerden birisi olan Yargıtayın işçi düşmanı kararlarından bir yenisi MESS patronlarının gazetesinde yayınlandı.

Yargıtay Maraş Belediyesinde çalışan işçilerin toplusözleşmeyle kazandıkları bazı hakları geçersiz sayan bir karar almıştır. Bu işçilerin mücadeleyle elde ettiği hakların yasal yollardan gaspedilmesi demektir. Ve işçi sınıfına yönelik saldırıların bir parçasıdır.

İşçilerin Yargıtay kararıyla gaspedilen haklarından bir tanesi de şöyledir: "Ücretlerin zamanında ödenmemesi nedeniyle de olsa işçilerin toplu olarak işi barakmaları yasa dışı grev sayılır."

Bu karar yalnızca Maraş Belediyesi işçilerini değil, tüm işçileri yakından ilgilendiriyor. Zaten bin türlü kısıtlamalarla, türlü dolambaçlı yollarla iyice sınırlanan grev hakkı daha da kısıtlanmaktadır. İşçi sınıfı kapitalist patronlara karşı mücadele araçlarından yoksun bırakılıyor.

Yani kapitalist patronlar, bundan böyle işçi ücretlerini zamanında ödemek mecburiyetinde değildir. Ücretlerin ne zaman ödeneceği patronların keyfine bırakılmıştır. İsterse ücretleri ödemeyerek zor durumda bıraktığı işçilere yeni şartlar dayatır. Onları daha fazla çalışmaya zorlar ya da işten çıkmayı kabul ettirir... Buna karşılık grev hakkı elinden alınan işçiler ise kaderlerine razı olmalıdırlar. Eğer aç kalmak istemiyorlarsa patronun isteklerine boyun eğmelidirler. Alınterleriyle yarattıkları değerin çok az bir kısmını ücret olarak alabilmek için patrona yalvarmalıdırlar.

Kısacası patronlara her türlü sömürü kolaylığı, işçilere ise kapitalistin muazzam kârları uğruna aç kalma, kölece boyun eğiş. Yargıtay kararının anlamı budur.

Tek başına bu karar bile Yargıtayın, devlet kurumlarının niteliğini açığa çıkarmaya yeterlidir. Bu güne kadar yaşanan yüzlerce olayın da ispatladığı gibi; devlet kurumları, mahkemeler, yasalar kapitalist sömürüyü sürdürmenin araçlarıdır.

DEVRİMCİ ALİ HAKAN ARKADAŞIMIZI KAYBETTİK

Ali Hakan bir inşaat işçisiydi. Ağır hastalığa yakalandı. Fakat parasızlıktan tedavisini yaptıramadı. Dinlenmesi, iyi beslenmesi gerekiyordu. Ama o, yaşayabilmek için en ağır işlerde, inşaatlarda çalışmak zorunda kaldı. Aslında hastalığının tedavisi mümkündü. Ama bu düzende hangi işçi doğru dürüst sağlığını koruyacak imkanlara sahip ? Hiçbiri. Halbuki bir patron ufak bir rahatsızlık geçirse doktorları ayağına getirir . Ali Hakan binlerce işçi gibi bu kokuşmuş, işçileri insan hesabına saymayan bu düzenin kurbanı oldu. Geçirdiği kalp krizi sonucu öldü.

Ali Hakan arkadaş, devrimci bir işçiydi. Bütün işçilerin kurtuluşunun sosyalizmle olacağına inanıyordu. O, kısa hayatı boyunca bu amaç için mücadele etti.

Biz, onun devrimci kavga arkadaşları ölümü üzerine bir cenaze töreni düzenledik. Ve arkadaşımızın inandığı sosyalizm için, bütün işçilerin kurtuluşu için kavgasını sürdüreceğimize and içtik. Mücadeleye daha sıkı sarılacağımıza, arkadaşımızın anısını yaşatacağımıza söz verdik.

Urralı devrimciler

DSM DENTAŞ İŞÇİLERİNE DOĞRU YOLU GÖSTERİYOR

Dentaş oluklu mukavva üreten bir fabrika. Üretime 3 yıl kadar önce başlamıştır. Fabrika' da 77 Şubatından bu yana Türk-İş'e bağlı Sellüloz-İş vardır. Şu anda çalışan işçi sayısı ise 180' dir.

İşçilerin hiç bir mücadele tecrübesi yoktur. Bunda en önemli etken de diğer alanlarda iş arayıp bulamayınca başvurulan bir yer olmasıdır. Böylece işçilerin bütün umutlarının söndüğü anda bu işi bulması, ne olursa olsun bu işi bırakmamayı veya atılmama düşüncesini de beraberinde getirmektedir. Bu düşünce de onu işverene ve sendikaya karşı mücadele etmekten alakoymaktadır. Öyleki işverenden ve sendikadan nefret etmesine rağmen mücadeleye atılmaktan veya verilen mücadele içersinde yer almaktan korkuyor. Bu anda fabrika iki vardiya şeklinde olarak çalışıyor. Halbuki ceryan kısıtlaması başlamadan önce (şehrimizde bir sürede. Leri ceryan kısıtlaması yapılmaktadır.) 7-3, 3-11 şeklinde çalışılıyordu. Çalışma saatleri değişikti. Yapılan bu değişikliğe işçilerin hemen hepsi kızmasına rağmen, işten atılırım korkusuyla birşey söylememektedirler. Ayrıca yapılan mesai saatlerinin bir kısmı yazılmıyor. Buna karşı da sendika ve temsilciden hiç kimse memnun değildir.

Biz ancak işyerinde DSM etrafında birleşirsek durumumuzu değiştirebiliriz. Bize doğru yolu DSM gösteriyor.

Denizli'den
DSM'li bir işçi

KAYSERİ SÜMER BEZ İŞÇİLERİNDEN DSM'YE

Yiğit, fedakâr Sümer işçilerinin Teksif ve faşist başkanı Tahir Horoza karşı verdikleri kararlı mücadeleden kazandıkları zaferden yararlanan Tekstil Kayseri Şubesi yöneticileri üye kayıt fişlerini noter istifası yoluyla Tekstil Şubesine aktardılar ve işyerinde şimdilik yetkili sendika durumuna geldiler. Ama kanuni olarak 2 aydır yetkili olmalarına rağmen acıklama yapmadılar.

Sürekli sudan bahanelerle oyalama taktiğine başvurdular. Onların 2 aydır yetkili olduklarını açıklamamaları Sümer işçisinin eski toolusözleşme üzerinden biraz daha aynı ücretle çalışmasını ve patronun daha çok kâr etmesini sağlamaktan başka birşey değildir. Zaten bu da Burjuva Sendikaların kapitalist sömürüde gerici-reformist Tekstil yöneticilerinin Sümer işçilerine tezgâhladıkları oyunlar, sadece bunlarla sınırlı kalmıyor. Onlar şimdi de sendika yönetimini belirlerken ve işyeri temsilcilerini seçerlerken aynı türden burjuva oyunlara başvuruyorlar.

Tekstil yöneticileri, sendika yönetimine düne kadar Tahir Horoz'un işyerinde çömezliğini yapmış, keskin MHP'li olan fakat menfaat icabı DİSK ve CHP'li olmuş kişilerin seçilmesini savunuyor.

İşyeri temsilciliğine de usta ve ustabaşından oluşan ve çıkar düşkünü kişilerin seçilmesini savunuyorlar.

Sümer DSM

YILLARDIR TÜM SOSYAL HAKLARDAN YOKSUNUZ

32 kişinin çalıştığı işyerimizde işçiler yıllardır tüm sosyal haklardan yoksun, asgari ücretle işçi çalıştırılmış ve hiç bir gerekçe gösterilmeden işverence sürekli işçi atılıp yenisi alınmıştır. Öyleki; en fazla çalışan , 3 yıllık 1-2 kişidir. Onlar da patron tarafından satın alınmış kimselerdir.

Bu durum işçileri açlık ve işsizlik tehdidiyle karşı karşıya bırakmış, işçileri iş yapmada birbirleriyle yarışır hale getirmiştir. Bu tehdit bazı geri işçileri de işverenin ispiyoncuları durumuna getirerek işçiler arasında güvensizliği yaymış, birleşmeyi kısmi de olsa engellemiştir.

Fakat tüm zorluklara ve engellemelere rağmen işçiler iyi bir sendikanın gelmesini talep ettiler. Fakat bu kararlı bir istek değildi. Esas olarak işçilerde şöyle bir anlayış vardı: Sendika gelirse bize iş düşmeksizin sorunlarımızı halleder !

Bunun üzerine;

Biz DSM taraftarları, sendikal isteğin gerçekleşmesinin, işverenin tüm engellemelerine karşı mücadeleden geçtiğini anlattık. Sendikanın gelmesinde de esas görevin yine bize düştüğünü belirttik. İşyerindeki bu hareketlenmeden ürken işveren ve temsilcileri, bir yandan propaganda yürüten işçi arkadaşlarımızı "listeye alındınız" (atılma listesi) diyerek birleşmeyi engellemeye, bir yandan da "işten atma gibi bir durum yoktur." diyerek işçileri mücadele hazırlığından vazgeçirmeye çalışmaktadırlar.

Tofaş servisinden
DSM taraftarı işçiler

Bir-Emek'de işverene ve sendika patronlarına karşı mücadeleyi birlikte yürütüyoruz

Bir-Emek, birkaç kapitalistin hisse senetleriyle kurduğu bir televizyon fabrikasıdır. Şu anda çalışan 150 civarındaki işçilerde 2500 TL. tutarında hisse senedi karşılığı sözümona fabrikanın ortağıdırlar.

Genel Müdür ve yandaşları bu durumdan yararlanarak "Bir-Emek'in diğer fabrikalara benzemediğini, burada işçi-işveren ayrımı olmadığını, her kesin işveren olduğunun propagandasını yaparak işçilerin mücadelesini söndürmeye çalışıyorlar.

Diğer taraftan Türkiye İşçi Sınıfının yıllarca mücadele vererek aldıkları sendika kurma hakkını engelleyemeyeceğini anlayan Genel Müdür ve yandaşları işyerinde BİR-EMEK-SEN isimli sözümona işçileri temsil eden bir de sendika kurmuştur. Devrimci işçiler de işverene karşı verilen mücadeleyi sendika patronlarına karşı da birleştirerek yürütüyorlar.

Sınıf bilinçli işçilerin önderliğinde gelişen bu mücadele karşısında tutunamayan sendika patronları istifa etmek zorunda kalmışlardır.

Sendika yönetim kurulunun istifası üzerine önümüzdeki günlerde (24 Kasım veya 8 Aralık) olağanüstü kongre yapılacaktır.

Denizli'den
DSM'li bir işçi

Devrimci Sendika Muhalefeti 15. Günlük Siyasi Gazete, Sahibi: Aziz Çapacı, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet Ali Yanmaz, Yönetim Yeri:Kemeraltı, Hacılar İşhanı Kat:2/212, Ödeme Adresi: D.S.M.Gazetesi, Ziraat Bankası İzmir Merkez Şubesi Hesap No:392-İZMİR Haberleşme Adresi:P.K.28 İkiçeşmelik-İZMİR Abone Şartları:6 Aylık:120 TL, Yıllık:240 TL, Yurtdışı iki katıdır, Basıldığı Yer:S.S.Tükel Gazete ve Matbaacılık-İZMİR

Baskı Tarihi:13 Aralık 1979

SENDİKAL HAKLARA YENİ BİR SALDIRI

Faşist hükümetin Köy İşleri Bakanı 40 bin YSE işçisini kapsayan toplusözleşmeyi feshetti. Yetkili sendikayı tanımadığını ilan etti.

Faşist Demirel hükümetinin Köyişleri ve Kooperatifler Bakanı, YSE Genel Müdürlüğüyle YSE- İş sendikası arasında imzalanan toplusözleşmeyi iptal ettiğini açıkladı. Bu toplusözleşme 61 işyerinde çalışan 40 bin YSE işçisini kapsıyordu. Bakanın YSE işçilerine saldırısı bu kadarla da kalmıyor. Toplusözleşmeyi bir tabela sendikası olan faşist Köy YSE-İş sendikasıyla yaptığını, onu yetkili saydığını ilan ediyor.

Bakanın YSE işçilerine bu gözü dönmüşçe saldırısı, bu alçakça tutum hükümetin işçi düşmanı saldırılarının yeni bir biçimidir.

Hükümet daha işbaşına gelmeden işçi sınıfına, sendikal haklara saldıracağına dair kapitalist patronlara söz vermişti. Bugün o bu amaçla kolları sıvamıştır.

Hükümet, onun bakanları sermayedarların, kapitalist patronların bir dediğini iki etmiyorlar. Onların isteklerini emir sayarak yerine getirmek için çırpınıyorlar. İşçileri, haklarını haspederek, süngü gücüyle elleri ayakları bağlı dilsiz köleler haline getirmeye çalışıyorlar. Onların saldırıları bu nedenledir.

Faşist hükümet DGM'lerin, işçi düşmanı planlarının hazırlıklarını yürütüyor. İşçi haklarına saldırılar düzenliyor. Bir yandan işçilerin memurlaştırılması yoluyla sendikal haklar sinsice gaspedilirken açık saldırılara da girişiliyor. Çalışma bakanı daha ayağının tozunu bile silkmeden referandum ve irade beyanı ile yetkili sendikanın belirlenmesini yasakladı.

Bu karara göre yetkili sendika üye fişlerine bakılarak tespit edilecek. Bu yöntem mevcut uygulamaların en gerisidir. Bu yöntemle çeşitli ayak oyunlarıyla ve iş mahkemeleri aracılığıyla işçilerin iradesi hiçe sayılmakta, istenilen sendika yetkili ilan edilebilmektedir.

Köyişleri bakanı ise daha da pervasız. O bu kadar uzun uzadıya uğraşmaya bile ihtiyaç duymuyor. İşçi sınıfının akıttığı kanlar pahasına -sınırlı da olsa- elde ettiği sendikal hakları; sendika seçme ve toplusözleşme hakkını bir çırpıda yok sayıyor, ayaklar altına alıyor. Kendi yasalarına uymaya bile gerek görmüyor.

Faşist hükümetin Köyişleri bakanının başvurduğu bu uygulamanın ucu Türk-İş patronlarına dokunduğundan onları rahatsız etmiştir. Faşist hükümete, onun halk düşmanı planlarına açıktan destek veren, işçi haklarına saldırılarına yardım eden Türk-İş patronları sözümona bu uygulamaya karşı olduklarını açıkladılar.

Ancak onlar görevlerinin bilincindedir. Nitekim, YSE-İş'in sendika patronları yaptıkları açıklamalarda işçilere itidal (sabır, olgunluk) tavsiye ediyorlar. YSE işçilerinden "iş barışını koruma" adı altında bu faşist saldırılara boyun eğmelerini, köleleştirmeyi ve aşağılanmayı kabul etmelerini istiyorlar.

Bu saldırı yalnızca YSE işçilerine yönelik değildir. Hükümetin işçi sınıfına saldırı planlarının bir parçasıdır. Tüm işçiler bu uygulamaya karşı koymalı, YSE işçilerine destek vermelidirler. İşçi sınıfı sendikal haklara, kazanılmış mevzilere yönelik en ufak saldırıların bile karşısına dikilmeli, kararlılıkla mücadele etmelidir.

TÜRK-İŞ ŞİMDİ DE DGM'NİN DESTEKÇİSİ

Demirel hükümeti işbaşına gelir gelmez faşist yasalara el attı. Faşist devlet güçlerine sınırsız ve tam yetki anlamına gelen 'Fevkalede Haller Yasası' ve faşist Devlet Güvenlik Mahkemeleri bunun başlıca örnekleri.

İşçi sınıfını ezmek ve baskı altına almak, muhalefetini söndürmek için uygulanmaya konulmak istenen bu yasa tasarıları kimi sendikalardan da destek buluyor. Geçtiğimiz günlerde bir açıklama yapan Türk-İş'e bağlı Sağlık-İş sendikası başkanı Başoğlu faşist DGM'lerin çıkmasının yararından sözederek hakim sınıflara güç ve destek verdi, onların işçi düşmanı, karşıdevrimci planlarını onayladığını belirtti.

İşçi sınıfına, onun kapitalist patronlara karşı mücadelesine, daha ileri ekonomik ve siyasi haklar için eylemine açık, doğrudan bir saldırı olan DGM'ler sadece Türk-İş'e bağlı Sağlık-İş patronları tarafından değil fakat Türk-İş'in gerici, faşist patronları tarafından da destekleniyor.

Geçtiğimiz günlerde faşist Demirel hükümeti yetkilileriyle bir görüşme yapan Türk-İş patronları daha evvelki çizgilerini şimdi de izlemeye devam edeceklerini, işçi sınıfına karşı doğrudan bir saldırı örgütü rolünü oynamayı sürdüreceklerini bir kez daha ortaya koydular. İşçi sınıfının talepleri diye öne sürdükleri sözde taleplerin yanısıra onlar "anarşinin hemen önlenmesini", bunun için "etkin önlemlerin alınmasını", "yasal düzenlemelere gidilmesini" istediler. Böylece onlar burjuvaziye uşaklıklarını bir kez daha kanıtladılar ve hakim sınıfların işçi sınıfına karşı mücadele araçları olarak gündeme getirdiği yeni yasal önlemleri yani DGM'leri desteklediklerini dolaylı olarak ifade ettiler.

İşçi sınıfı açısından Türk-İş'in bu ihaneti yeni ve şaşırtıcı bir şey değil şüphesiz. Onlar (Türk-İş patronları) geçmişten bu yana her zaman işçi sınıfının değil fakat kapitalist patronların, hakim sınıfların çıkarlarının bekçiliğini yaptılar. Daha yakın bir süre önce işçi sınıfına ve onun devrimci önderlerine saldıran, onların "başını ezeceklerini", "süngülerine zafer şarkıları söyleteceklerini" çığlıkları atan Korutürklerin, Evrenlerin, yönetici sınıfların bu havlayışlarını "yürekten" desteklediklerini, "çok yerinde" bulduklarını söyleyen bu gerici sendika patronlarının bu gün de DGM'leri, faşist diktatörlüğün işçi sınıfı ve emekçi halkı ezme plarlarını desteklemelerinde garipsenecek bir yan voktur.

Hakim sınıfların DGM planlarını geçmişte dişe diş bir mücadeleyle boşa çıkaran, onlara geri adım attıran işçi sınıfı bugünde "başlarını ezeceğiz" tehditlerini boşa çıkarıyor. Burjuvazinin işçi sınıfına saldırı araçları olan DGM'ler, "Fevkalede Haller Yasası".. ve benzerleri de işçi sınıfının mücadelesiyle püskürtülecektir. Karşıdevrimci planları boşa çıkartılan, işçi sınıfına boyun eğdiremeyen kapitalist patronlar ve hakim sınıflar her geçen gün sonlarına bir adım daha yaklaşıyorlar. Yönetici sınıflarla birlikte tüm çanak yalayıcılarını, işçi düşmanı planlarının destekçilerini de aynı akibet bekliyor. Her geçen gün uyanan ve kendi sınıfının bilinciyle silahlanan işçi sınıfı Türk-İş patronlarına hak ettikleri cevabı verecektir.

TÜRKİYE, EN ÇOK VERGİ KESİLEN ÜLKE

ÇALIŞAN HALKIN SIRTINDAN KESİLEN VERGİLER NEYE HİZMET EDİYOR?

Kapitalist patronların, hükümetlerin adetidir. Her zam gelişinde ücretlerin yüksekliğinden yakınılır. Artan ücretleri karşılayabilmek için patronların zam yapmak zorunda kaldığı açıklanır. Bu açıklamaların kaba birer yalan, kapitalistlerin kâr hırslarını maskelemenin bir aracı olduğu biliniyor.

Ve işçiler brüt ücretleri yüksek rakamlarla ifade edilmesine rağmen ellerine geçen parayla zar zor geçinmeye çalışırlar. İşçilerin eline kendilerine verildiği söylenen paranın yarısı bile geçmez. Ücretin esas büyük bölümü vergi olarak kesilir.

Nitekim Günaydın gazetesinde yayınlanan bir araştırmaya göre Türkiye işçi ve memurların en çok vergi ödediği ülkedir . Bir işçinin 31.000 lira brüt aylık aldığı var sayılarak hazırlanan bir tabloda çeşitli ülkelerdeki çalışanların vergileri karşılaştırılmış. Örneğin Avustralya'da bu ücret için 5 bin lira vergi kesilirken Türkiye'de 15 bin lira vergi kesiliyormuş.

Bu vergiler nereye harcanıyor. Şüphesiz ki bir çok işçi bunu düşünmüştür. vergiler kapitalist patronların çıkarlarının bekçiliğini yapan devlete, devlet işlerinin yürütülmesine harcanır. Halk düşmanı yasalar çıkararak işçilerin, tüm halkın haklarını gaspeden hükümetler, parlamenterler vergilerle beslenir, göbeklerini şişirirler. Grevleri bastıran ordu ve polis birliklerinin beslendiği çöplükte aynıdır.

Günaydın gazetesinde çıkan araştırmada gerçek işçi ücretlerinin yıllardan beri devamlı düşmesine rağmen, vergilerin daima yükseltildiği de belirtilmiş. Böylece vergi oranları devamlı yükseltilerek zaten düşük olan ücretler daha da azalmaktadır.

Bu araştırma dolaysız vergileri içeriyor. Yani işçilerin, çalışanların ücretlerinden kesilen vergileri. Oysa çarşıda pazarda alışveriş yaparken aldığımız bir çok maldan da değişik isimler altında vergiler kesilmektedir. Tabii bunlar o malların fiatları hesaplanırken eklenmiş olduğundan biz farkına bile varmıyoruz. Bu vergilerle (dolaylı vergiler) birlikte çalışanlardan kesilen toplam vergiler brüt ücretin %70'ten fazlasını oluşturuyor.

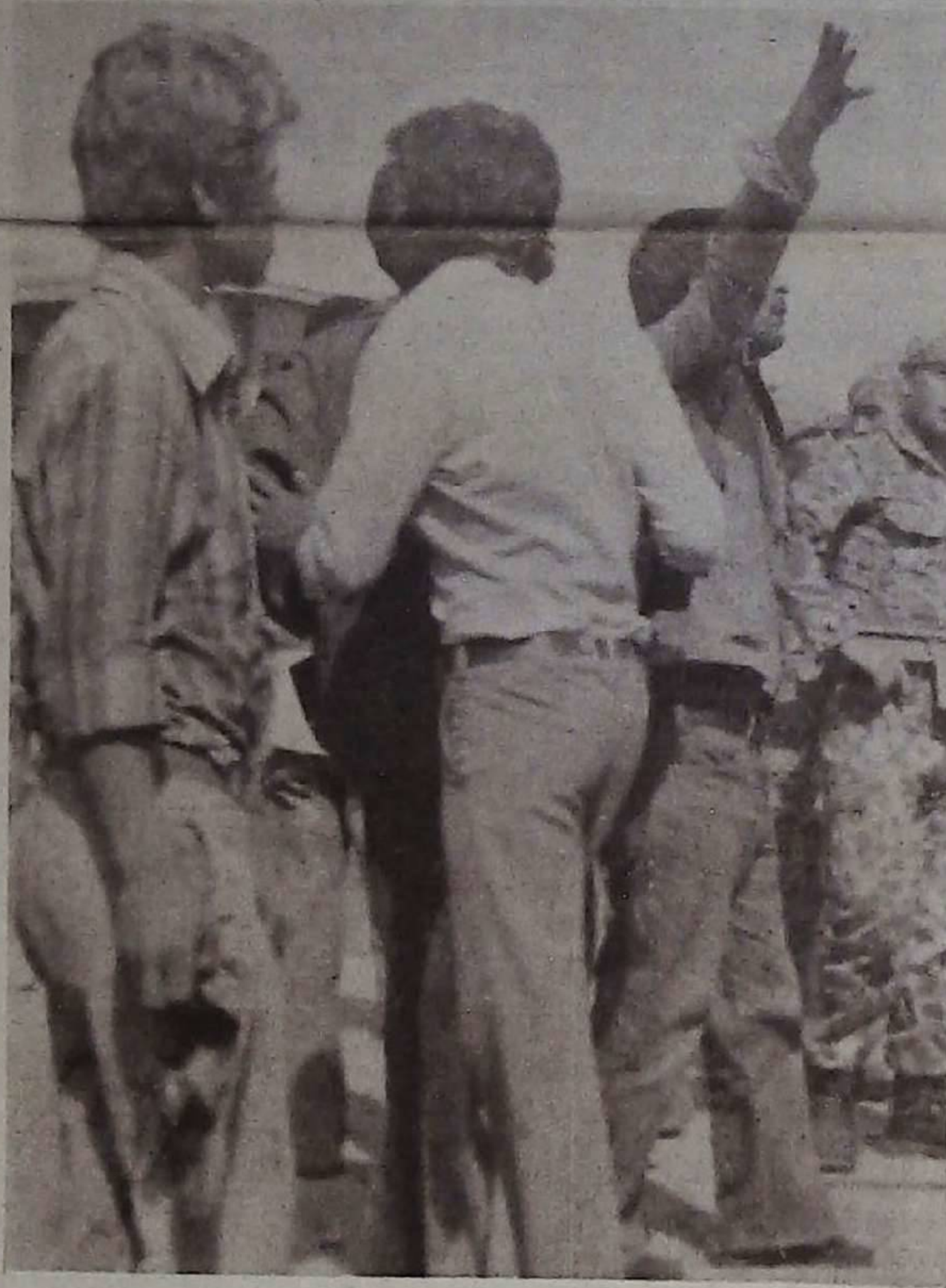
Ülkemizde her işçinin ücretinin 2/3'ü vergi olarak kesilmektedir. Ve bu rakamla Türkiye Avrupa'da birinci sırayı almaktadır.

İşçiler üzerinde ordu ve polis terörü artıyor

İşçiler üzerinde sıkı yönetim terörü, ordu bas kısı artırılıyor. Fabrikalar birer kışla haline getirilmek isteniyor.

Adana Tekel fabrika - sında sıkıyönetim görevlileri elinde 80 kişilik bir liste ile gelmiş ve 30 işçiyi götürmüştür. 30 işçi halen gözaltında tutulmaktadır. Diğer işçileri de gözaltına al - mak için tetikte bekle - mektedir. Bir işçiye işkence yapılmıştır. Ve halen arkadaşları nerede olduğunu bilmiyor. Fabrika içinde sıkıyönetim paşaları terör estiriyor. İçeri giriş ve çıkışlarda işçiler aranıyor, fabrikada herşey sarhoş bir yüz başının emrine göre yapılıyor. Fabrikada her makinanın başında bir mavi bereli nöbet tutuyor. İşçilerin direnişinden korkan ağzı salyalı paşalar işçileri yemekhaneye 10'ar kişilik gruplar halinde götürüyorlar.

Geçtiğimiz günlerde İstanbul'da haklı taleplerini elde etmek için Belediye işçileri direnişe geçti. İşçiler hakları verilinceye kadar sefere çıkmadılar. İşçilerin bu haklı eylemine sıkıyönetim generalleri azgınca saldırdılar. Otobüs garajları ordu bir - likleri tarafından çev - rildi. Pek çok işçi gözaltına alındı.

İstanbul'da Belediye işçilerinin direniş yapmasından çok öfkelenen sıkıyönetim komutanları ateş püskiiren bir bildiri yayınladılar. Bildiride, şimdiye kadar sıkıyönetim görevlilerinin işçi-işveren ilişkilerinin dışında kaldıklarını (!) söylüyor, ancak bundan böyle, işçi hareketlerine doğrudan müdahale edeceklerini açıklıyorlar. İşçiler, haklarını direnerek almaya kalkışacak olurlarsa, dipçiğin kafasına ineceğini ilan et - mekteler. İşçilere kuru sıkı tehdit savurmakta - lar.

Sıkıyönetimin omuzu kalabalık paşaları bugüne kadar işçi-işveren çatışmasının dışında mı kaldılar? Elbette değil. Onlar işçilerin kapita - list patronlara karşı her ayağa kalkışında, süngülerini hep işçi sınıfına çevirdiler. Bazan gözkor - kutmaya çalışarak, ba - zan zor yoluyla işçileri sindirmeyi denediler. Adana Bossa, Tekel, İstanbul Kale Kilit ve daha pekçok işyerinde sıkıyönetim paşaları, ordu birlikleri direnen işçilere saldırdı. Sıkıyönetim paşaları, bugüne kadar işçi-işveren ilişkilerinin dışındaydık derken yalan söylüyorlar. On - lar her zaman ve sıkıyönetimin ilanı ile daha sık olarak kapitalistlerin çıkarlarının, kârlarının bekçiliğini yapmış - lar, işçileri ise ezmeye çalışmışlardır.

Peki sıkıyönetim paşaları neden yırtınmaya, ağızları köpürerek neden yeniden ulumaya başladılar. Çünkü işçi sınıfı, onun uyanmış ileri kesimleri tehditlere pabuç bırakmıyor. Sıkıyönetim generallerinin büyük bir özenle ilan ettikleri sıkıyönetim yasaklarını çiğniyor. Paşaların öfkesini kabartan İstanbul Belediye işçilerinin cesur direnişinde olduğu gibi mücadeleyi elden bırakmıyor. Bunun üzerine paşalar tepinmekte, işçilere süngü göstermektedir.

Gene Ankara'da da Numune Hastanesinde direnişe geçen sağlık emekçilerine polis ve ordu bir - likleri saldırmıştır. Yan ödemelerin verilmemesi üzerine direniş yapan sağlık emekçilerinden 210 kişi sıkıyönetim tarafından gözaltına alınmıştır.

Sıkıyönetim paşalarının ulumaları boşuna değildir. Çünkü karşısında öyle bir tehditte geri çekilmeyen işçi sınıfı vardır. İşçi sınıfı sıkıyönetim paşalarının "asarız keseriz" tehditlerine mücadelesini güçlendirerek, sıkıyönetim terörünü geri püskürterek cevap vermelidir.